

Minister zonder portefeuille, tevens leider Nederlandse delegatie bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties te New York (Luns) aan minister van Buitenlandse Zaken (Beyen), 16 okt. 1954

Ik heb heden een gesprek gehad met Hammerskjöld. Tijdens dit onderhoud, hetwelk een uur duurde, heb ik de Secretaris-Generaal uitvoerig ingelicht omtrent het Nederlandse standpunt inzake Nieuw-Guinea vanaf de RTC tot heden. De Secretaris-Generaal bevestigde reeds door de Indonesiërs te zijn benaderd. Hij bracht uit zichzelf de vraag van invloed van de behandeling van Nieuw-Guinea op het communisme in Indonesië ter sprake. Ik heb langs de lijnen van Uw telegram nr. 30 uiteengezet dat een eventueel succes van Indonesië voor de Verenigde Naties juist de communistische invloed in het Kabinet zal versterken. Hammerskjöld zeide dit te kunnen begrijpen, ofschoon de Indonesiërs hem het tegendeel hadden verklaard.

Verder bracht de Secretaris-Generaal de mogelijkheid van trustschap ter sprake. Het sterkste argument in mijn volstreekte afwijzing vond hij, dat Nederland niet te zelfder tijd zich kan beroepen op algehele soevereiniteit en tevens het aanbod van afstand doen van deze soevereiniteit kan doen ten behoeve van trustschap. Wel hoopte Hammerskjöld dat Nederland bij verdediging sterk de nadruk zal leggen op het principe van zelfbeschikking bevolking en eerbiediging hiervan door Nederland te zijner tijd. Ik heb dit bevestigd.

Verder werd door de Secretaris-Generaal medegedeeld dat de Indonesische bewering, dat Nederland zelfs niet wil onderhandelen, op sommige delegaties indruk maakt. Hij beaamde echter mijn tegenwerping dat juist deelneming aan debatten met volledige uiteenzetting van het Nederlandse standpunt, niet anders kon worden genoemd dan de kwestie wederom met Indonesië bespreken, zij het dan in internationaal verband. Wel heb ik verklaard dat het thans werkelijk de allerlaatste keer is dat Nederland het probleem bespreekt. De Secretaris-Generaal antwoordde hierop dit in het licht van mijn uiteenzetting te kunnen begrijpen.

Verder heb ik herhaald dat Nederland iedere resolutie, welke in de richting van het Indonesische standpunt gaat, naast zich zal neerleggen. Begrip werd uitgesproken voor mijn stelling, dat het in het belang van de VN zelf zou zijn, indien behandeling zou eindigen met afwijzing van de Indonesische eis waardoor de kwestie eens en voor altijd van de baan zou zijn. Hammerskjöld zeide tenslotte in te zien dat een soort bemiddeling of 'fact finding' missie van de VN geen zin heeft. De Secretaris-Generaal had ons gesprek zeer nuttig en nodig gevonden. Gezien zijn neutrale positie als Secretaris-Generaal van de VN, had hij er zelf echter niet om willen vragen. Het gesprek vond plaats in een zeer vriendschappelijke atmosfeer.